Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3328/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 84. § (1a)–(1f) bekezdései, valamint a 108/B. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] Budapest Főváros II. Kerületi Önkormányzata (képviseli: Örsi Gergely Ferenc polgármester) indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.

[2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, 2025. december 17-én. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 84. § (1a)–(1f) bekezdései, valamint 108/B. §-a szabályait támadta.

[3] 1.1. Az Áht. 84. § (1a)–(1f) bekezdései lényege szerint, bizonyos önkormányzatoknak (fővárosi önkormányzat, fővárosi kerületi önkormányzat és a megyei jogú városi önkormányzatok, együtt: beutalással érintett önkormányzat) a hitelintézet által vezetett fizetési számlájukról a működésükhöz, feladatellátásaikhoz ideiglenesen nem szükséges forrásaik meghatározott összeghatár (limitérték) feletti részét a Kincstár által vezetett kincstári számlájukra kell utalni (beutalás). A beutalást a fizetési számlát vezető hitelintézet teljesíti.

[4] 1.2. Az Áht. 108/B. § (1)–(9) bekezdései egyrészt arról szólnak, hogy a fővárosi és a kerületi önkormányzat, valamint a városi önkormányzat számára adatszolgáltatási kötelezettséget írnak elő a kincstár felé, a költségvetési év egészében várhatóan teljesülő, a költségvetési szerveivel együtt számított kiadásairól és bevételeiről. Másrészt azt tartalmazzák, hogy ha az adatszolgáltatás keretében előre jelzett értékek és a tényértékek meghatározott mértékű eltérést mutatnak, az előrejelzések javításának ösztönzése céljából az önkormányzattal szemben az általános

közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) szerint lefolytatott eljárása során hozott határozatban a kincstár – az államháztartás központi alrendszerét megillető – bírságot állapít meg. Az Áht. e szabályai 2025. július 1-jével léptek hatályba.

[5] 2. Az Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívására az indítványozó a 2026. március 27-én érkezett beadványban jelezte, hogy az indítvány benyújtásakor, 2025. december 17. napján a fővárosi kerületi önkormányzat és intézményei valamennyi fizetési számláját kizárólag egyetlen hitelintézetnél vezették, 2026. február 1. napjától kezdődően, bankváltást követően egy másik hitelintézet jár el számlavezető pénzintézetként. Az indítvány benyújtásakor az önkormányzat rendelkezett a Magyar Államkincstárnál vezetett értékpapír nyilvántartási-számlával. A decentralizált számlavezetés bevezetését követően, 2025. november hónaptól kezdve indítványozó többször vásárolt Önkormányzati Magyar Államkötvényt (ÖMÁK) tekintettel arra, hogy mint beutalással érintett önkormányzat megszűnt az a lehetősége, hogy az átmenetileg szabad pénzeszközeit rövid futamidőre betét formájában lekösse kamatbevétel-realizálás céljából. Az. indítvány benyújtásakor a számlavezető hitelintézet 0,01 % mértékű kamatlábat alkalmazott a nála vezetett forint számla egyenlege után. Az indítványozó nyilatkozott arról, hogy sem az indítvány benyújtásakor, sem a hiánypótlási felhívás teljesítésekor nem állapított meg bírságot a Magyar Államkincstár az indítványozóval szemben az Áht. 108/B. § (2) bekezdése alapján, az Ákr. szerint lefolytatott eljárása során. Nyilatkozott arról is, hogy a 2025. évre vonatkozó előrejelzés és a tényadatok közötti eltérések megállapítása az Áht. 108/B. § (4) bekezdése alapján az éves költségvetési beszámolóban szereplő tényleges adatok alapján történik. A 2025. évre vonatkozó költségvetési beszámoló elkészítésének és leadásának határideje az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet 32. § (1) és (4) bekezdései szerint 2026. március 20. napja.

[6] 2.1. Az alaptörvény-ellenesség indokolása körében, a beutalással kapcsolatban az indítvány elsőként a jogállamiság követelménye sérelmére hivatkozik [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése]. Ennek lényeges tartalma szerint az Áht. sérelmezett módosító rendelkezései költségvetési évi közbeni hatálybalépésének elrendelésével a jogalkotó megfosztotta az önkormányzatokat attól, hogy az éves költségvetésük tervezése során előzetesen ismerjék azon feltételeket, amelyeket a decentralizált számlavezetés jelent. Mindezen változások az egyes önkormányzatok költségvetését érintik és jelentős anyagi veszteséget okoznak azáltal, hogy a módosításra egy költségvetési éven belül került sor. A jogalkotó egy folyamatos jogviszonyba avatkozott be, amely áttételesen visszaható hatályú jogi szabályozást, retroaktív norma alkalmazását jelent. A jogállamiság-klauzula alkotóelemét jelentő jogbiztonság megköveteli azt a tényleges lehetőséget, hogy a jogalanyok magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani. Az Alkotmánybíróság a kiszámíthatóság és az előreláthatóság

követelményéből vezette le a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának alkotmányos elvét. A támadott jogszabályi rendelkezés sérti a jogbiztonság követelményét, mivel különösebb indok nélkül avatkozik be a helyi önkormányzat költségvetési autonómiájába.

[7] 2.2. Az indítvány szerint az Alaptörvény M) cikke védi a vállalkozás és a verseny szabadságát. Ezek elengedhetetlen feltétele a szerződéskötési szabadság, amely az előbbieken keresztül ugyanúgy részesül az Alaptörvény védelmében. Tekintettel arra, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések kötelezően, eltérést nem engedő jelleggel kötelezik arra az önkormányzatokat, hogy a decentralizált számlavezetési szolgáltatásban részt vegyenek, Indítványozó álláspontja szerint a szerződési szabadságuk helyrehozhatatlanul sérül. Ezt támasztja alá egyrészt az, hogy a beutalással szemben jogorvoslattal élni nem tudnak, nem tudják megvizsgálni azt, hogy a beutalással érintett pénzeszközt más hitelintézetnél akár sokkal kedvezőbb feltételekkel fel tudják-e használni.

[8] Az indítvány utal arra, hogy az Áht.-módosítás végső előterjesztői indokolás szerint az új számlavezetési rendszer bevezetésére azért van szükség, mivel a helyi önkormányzatok működéséhez, feladatellátáshoz ideiglenesen nem szükséges források növelik a Kincstári Egységes Számla likviditását, csökkentik az államadósságot költséghatékony módon, valamint hozzájárulnak a központi költségvetés nettó finanszírozási igényéhez. Az indítványozó álláspontja szerint az indokolásban megjelölt egyik indok sem minősül alaposnak vagy ésszerűnek. Az indítványozó álláspontja szerint ésszerűtlen a korlátozás arra tekintettel, hogy az államháztartás központi alrendszerét az önkormányzati alrendszerből kívánja finanszírozni úgy, hogy közben megfosztja az önkormányzatokat attól a lehetőségtől, hogy gazdálkodási autonómiájukon keresztül a gazdasági életben rendelkezésre álló legkedvezőbb feltételek szerint rendelkezhessenek vagyonukkal. 2025. október 1. napját megelőzően bizonyos beutalással érintett önkormányzatok a látra szóló betétjeik után is a lekötött betétek piaci kamatjaihoz közelítő kamatot tudtak realizálni. A kombinált számlavezetési modell bevezetésével ez jelentős, akár százmilliós nagyságrendű bevételkiesést fog jelenteni ezeknél az önkormányzatoknál. Indítványozó álláspontja szerint a bevételkiesés elkerülése érdekében bevezetett Önkormányzati Magyar Államkötvény nem jelent teljes körű kompenzációt a beutalással érintett önkormányzatok részére, így a szerződési szabadság korlátozása alaptörvény-ellenes.

[9] 2.3. Az indítvány a tulajdonjog állított sérelme körében arra hivatkozik, hogy a rendelkezési jogot korlátozza a támadni kívánt szabályozás, mégpedig anélkül, hogy annak – szűk fiskális, központi költségvetési bevételi szempontokon kívül – alkotmányos (közérdekű) indoka lenne. Ebből következően legitim cél nélkül került sor a támadott törvényi szabályokkal a tulajdonkorlátozásra és a – nem azonosítható

– közérdekhez képest biztosan aránytalan volt, hiszen az indítványozó semmilyen kártalanításban vagy kompenzációban nem részesült.

[10] 2.4. Az indítvány utal arra, hogy a számlavezetési szolgáltatást több lépcsőben vezették be; 2025. július 1. napjától a decentralizált számlavezetési szolgáltatást a fővárosi önkormányzat, a fővárosi kerületi önkormányzat és a megyei jogú városi önkormányzat és költségvetési szerveik kötelesek igénybe venni, ez a jogszabályi rendelkezés 2026. január 1. napjától úgy módosul, hogy a városi önkormányzatok is csatlakoznak a decentralizált számlavezetéshez, míg 2027. január 1. napjától úgy, hogy valamennyi települési önkormányzat és költségvetési szerve köteles lesz teljesíteni a beutalást a Magyar Államkincstárnál vezetett számlájára. Az indítvány szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése (ezek a törvény előtti egyenlőségről, a diszkrimináció tilalmáról szólnak) azért sérül, mert azzal, hogy a települési önkormányzatok közül jogszabályban meg nem határozott ismérv alapján bizonyos típusok időben előrehozott alkalmazással ki lettek választva, hogy közreműködjenek az államadósság csökkentésben egyértelműen hátrányos megkülönböztetést eredményez. Ezt támasztja alá az is, hogy azon települési önkormányzatok, amelyek számára nem kötelező a decentralizált számlavezetés, jelenleg szabadon, mindenféle kötöttség nélkül tudják befektetni pénzeszközeiket, és a piacon elérhető legmagasabb kamatot tudják utána realizálni szemben a beutalással érintett önkormányzatokkal. a jogszabály eltérő lépcsőzetes alkalmazásának elrendelésével a települési önkormányzatok között hátrányos megkülönböztetést alkalmaz a jogalkotó, anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. A támadott jogszabályi rendelkezések azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan alkotmányos indok nélkül tett megkülönböztetés, amelynek következtében egyes jogalanyok hátrányos helyzetbe kerülnek.

[11] 2.5. Hivatkozik az indítvány az Alaptörvény 32. cikke sérelmére is.

[12] 2.5.1. Álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezés kiüresíti az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdésének *e)* pontját, hiszen a decentralizált számlavezetés következtében az önkormányzatok a jogalkotó által ideiglenes nélkülözhetőnek hitt forrásaikkal már nem maguk rendelkeznek, hanem a Magyar Államkincstár felé kell beutalniuk.

[13] 2.5.2. A másik vitatott beavatkozás az önkormányzati gazdálkodásba, hogy az önkormányzatoknak október 20-ig, november 20-ig és december 20-ig adatot kell szolgáltatnia a költségvetési év egészében várhatóan teljesülő, a költségvetési szerveivel együtt számított kiadásairól és bevételeiről. Amennyiben az adatszolgáltatás és a ténylegesen megvalósuló bevétel és kiadás összege egy bizonyos mértéket meghalad, akkor az önkormányzatot bírsággal sújtja a Magyar Államkincstár. A költségvetés tervezése során egyes kiadások és bevételek

tervezhetőségét külső tényezők, az önkormányzattól független tényezők is befolyásolják. Ha egy váratlan kiadás (pl. perveszteség esetén) vagy kormányzati intézkedés miatt az önkormányzatnak extra kiadása keletkezik, akkor még büntetést is kap. A büntetést akkor is megkapja, ha éppen váratlan bevétele keletkezik (pl. megnyert per).

[14] A fővárosi és a kerületi önkormányzat, valamint a városi önkormányzat − ideértve a megyei jogú városok önkormányzatait is − (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: önkormányzat) a tárgyév október 20-áig, november 20-áig, illetve december 20-áig az e §-ban meghatározott módon adatot szolgáltat a kincstár számára a költségvetési év egészében várhatóan teljesülő, a költségvetési szerveivel együtt számított kiadásairól és bevételeiről. Ha a 108/B. § (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatás keretében előre jelzett értékek és a tényértékek a 108/B. § (4) bekezdésben meghatározott mértékű eltérést mutatnak, az előrejelzések javításának ösztönzése céljából az önkormányzattal szemben az Ákr. szerint lefolytatott eljárása során hozott határozatban a kincstár − az államháztartás központi alrendszerét megillető − bírságot állapít meg. Nézete szerint az Áht. 108/B. §-a is ezáltal ellentétes a jogállamiság és ezen belül a jogbiztonság követelményével és sérti az önkormányzatok tulajdonhoz való jogát.

[15] 2.6. A nemzetgazdasági miniszter 2026. február 19-én az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján, mint a törvény kezdeményezője az indítványról kialakított álláspontjáról részletesen, minden fontos körülményre kiterjedően tájékoztatta az Alkotmánybíróságot. Véleménye szerint az Áht. 84. §-a (1a)–(1f) bekezdése és a 108/B. §-a nem alaptörvény-ellenes.

[16] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

[17] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján vizsgálnia kellett, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság egyes formai és tartalmi törvényi feltételeinek eleget tesz-e. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a tartalma szerint bírálta el.

[18] 3.1. Ami a formai feltételeket illeti, az Abtv. 30. § (1) bekezdés második fordulata szerint az Abtv. 26. § (2) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban

benyújtani. Megállapítható, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtotta be.

[19] A panasz a határozott kérelem feltételeinek [Abtv. 52. § (1b) bekezdés] részben megfelel, tartalmazza ugyanis azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozók jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont, Abtv. 26. § (2) bekezdés]; az eljárás megindításának indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]; az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont].

[20] Ugyanakkor az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének az indítványban szintén felhívott ama összefüggésére, hogy az Áht. 108/B. §-a ellentétes a jogállamiság és ezen belül a jogbiztonság követelményével, alkotmányjogi panaszban nem lehet hivatkozni.

[21] Alkotmányjogi panaszban általában nem lehet önállóan hivatkozni az Alaptörvény 32. § (1) bekezdés *e)* pontja sérelmére sem, mert az nem minősül alapvető jognak, hanem hatáskör-csoport egyik eleme, azonban „[a] helyi önkormányzatok éppen azért jogosultak az Alaptörvény 32. cikkében foglalt autonómia védelmében az Alkotmánybírósághoz fordulni, mert különben kiszolgáltatottá válnának az egyes államhatalmi szerveknek, különösen a végrehajtó hatalom központi szerveinek, valamint az alaptörvény-ellenes bírósági döntéseknek {legutóbb: 1256/2026. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [94]–[95]}.

[22] Az Alkotmánybíróság a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának alkotmányos elve, a szerződési szabadság, tulajdonhoz való jog, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, továbbá az Alaptörvény 32. § (1) bekezdés e) pontja állított sérelmét illetően vizsgálnia kellett, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 29. §-ában foglalt ama tartalmi feltételnek, amely szerint a panasz alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés esetén fogadható be.

[23] Az alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés tartalmát az Alkotmánybíróság gyakorlata határozza meg. Annak megítélése, hogy egy kérdés valóban alapvető jelentőségű-e, az Alkotmánybíróság mérlegelésétől függ. Az alapvető jelentőségű kérdés vizsgálata körében jelentősége van annak is, hogy az Alkotmánybíróság a korábbi gyakorlatában foglalkozott-e az alkotmányjogi panasz által felvetett kérdéssel. Az alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés fennállása megállapíthatóságát egy-egy ügyben az alkotmányjogi panasz indokolásának kell tartalmi szempontból alátámasztania.

[24] 3.2. Ami az alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés fennállásának megállapíthatóságát illeti a jelen esetben, az Alkotmánybíróság az indítvány tartalma alapján az alábbiakat állapíthatta meg.

[25] 3.2.1. Az indítvány tartalma alapján nem állapítható meg az, hogy a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának elve tükrében az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi kérdés merülne fel a jelen esetben. Konkrét feladat, kötelezettség az új szabályokból adódóan – 2025. július 1-jei hatálybalépéssel – október 1-je és október 20. között keletkezett az érintett önkormányzatok számára. Továbbá kizárólag az adatszolgáltatási kötelezettséghez szükséges számadatokra és azok időszakára vonatkozik a múltba tekintés; ennek, valamint a támadott szabályoknak a költségvetési év közbeni hatályba lépése összekötése a visszaható hatály tilalma elvével, nem szerepel alapvető alkotmányjogi kérdés fennállását megalapozó érvekkel az indítványban.

[26] 3.2.2. Az indítványban nincs kellő alkotmányjogi indokolás az Abtv. 29. §-a tartalmi feltételének megfelelés körében arról, hogy a hitelintézeti beutalás miért jelenti az indítványozó szerződési szabadsága alaptörvény-ellenes korlátozását, az Áht. melyik támadott szabálya, milyen konkrét szerződésnek melyik pontját módosítja, és miért merülne fel ezzel kapcsolatban alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés. A beutalási kötelezettség egyes helyi önkormányzatoknak, mint az államháztartartás egyik alrendszerébe tartozóknak a kötelezettsége, amelynek a teljesítésében közreműködik ugyan az érintett, számlavezető hitelintézet, azonban ennek nem a helyi önkormányzat és a hitelintézet közötti szerződés módosítása az alapja, hanem a törvény.

[27] 3.2.3. Az indítvány nem fejti ki az Abtv. 29. §-ának megfelelő tartalmi érvekkel, hogy a beutalás miért jár az alaptörvényi értelemben vett tulajdonkorlátozással, a rendelkezési jog korlátozásával, miközben az önkormányzatnak mind a fizetési számla, mind a kincstári számla egyenlege feletti rendelkezési joga megmarad. Az indítvány fő érve ezzel kapcsolatban, hogy a helyi önkormányzat rendelkezési jogát az korlátozza, hogy a bizonyos összeghatár feletti forrásait már nem tarthatja hitelintézetnél, továbbá, hogy az indítványozó semmilyen kártalanításban vagy kompenzációban nem részesült, vagyis – az indítvány kiegészítése tartalmára is figyelemmel – a beutalás következtében az indítványozó kamatbevételtől esik el (Indítvány-kiegészítés első oldal 2. pont második bekezdés). A kamatbevétel várt jövedelem. Azonban az alaptörvényi értelemben vett tulajdonhoz való jog a megszerzett tulajdont védi, nem terjed ki tulajdon szerzésére (lásd pl.: 1196/2026. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [20]). Eszerint „[a]z Alaptörvény tulajdonhoz való jogként a törvények által meghatározott jogosítványokat védi azokkal a további kiegészítésekkel, melyeket az Alkotmánybíróság az egyes esetek eldöntése kapcsán más alapvető jogok és alkotmányos értékekkel együtt szemlélve még a tulajdonjog alkotmányos védelmi körébe vont [pl. a pénzügyi lízingbe vevő tulajdonosi várománya, 15/2014. (V. 13.) AB határozat]. Ebből következik, hogy a korábban tulajdonként megszerzett (és így az alkotmányos tulajdonvédelem alatt álló) vagyoni

jogi igényeket védi az Alaptörvény XIII. cikke" {3050/2020. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [19]; 3156/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[28] 3.2.4. Az indítvány nem fejti ki az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadási feltételnek megfelelő alkotmányjogi érvekkel, hogy a nagyobb önkormányzatokra vonatkozó szabály miért veti fel alappal az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése sérelmét, miért összehasonlítható a miniszter tájékoztatása szerinti 49 nagyobb önkormányzat a sokkal számosabb kisebb önkormányzattal, miért észszerűtlen a vonatkozó szabályoknak jelenleg csak a nagyobb önkormányzatokra alkalmazása. A helyi önkormányzatok eltérnek egymástól a jogköreik, feladataik, a település jellege, lakosságszáma, hivatali szervezetük alapján. Az indítványban nem szerepel annak meggyőző bemutatása, hogy jelenleg a csak a nagyobb helyi önkormányzatokra kiterjedő beutalási kötelezettség miért vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. A miniszteri tájékoztatás utal arra, hogy a szabályozás kezdetben egy ún. Pilot program, azzal, hogy a „nagyobb" önkormányzatokra nézve vezette be a decentralizált számlavezetést, mégpedig azért rájuk, mert ezeknek az önkormányzatoknak nagyobb mind a technikai, informatikai, mind pedig a humánerőforrás hivatali infrastruktúrájuk, ugyanakkor számosságuk korlátozott (49 helyi önkormányzat, miniszteri vélemény 6. oldal, 3. pont második bekezdés).

[29] 3.2.5. Az indítvány nem tartalmaz az Abtv. 29. §-a szerinti feltételt teljesítő indokolást az adatszolgáltatási és bírság szabályok alaptörvény-ellenességéről. Nem szól arról a szabályozási környezetről, amire a miniszter tájékoztatása (7. oldal IV. II. pont) felhívja a figyelmet, vagyis, hogy az Áht. 108/B. § (4) bekezdése alapján a 2025. évi adatszolgáltatás teljesítését nem terheli bírság; bírság először a 2026. évi adatszolgáltatással kapcsolatosan, 2027-ben szabható ki. A bírság összegét a Kincstár határozatban állapítja meg és közli az érintett önkormányzattal május 31-ig. Az önkormányzat a Kincstár által közölt bírság mérséklését, illetve elengedését kezdeményezheti a közléstől számított húsz munkanapon belül a Kincstárnál, ha – egyebek között – a várható és tényleges bevételi–kiadási egyenleg között számított eltérés az önkormányzat érdekkörén kívüli, általa előre nem látható, elháríthatatlan okra vezethető vissza.

[30] 3.2.6. Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése úgy szól, hogy a helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között az *e)* pont szerint gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat. Az Áht. törvény. Ez az a törvény, amely az állami közpénzek és közvagyon beszedésének, kezelésének, elosztásának és ellenőrzésének alapvető szabályrendszerét határozza meg. Célja a közpénzekkel való áttekinthető, hatékony és ellenőrizhető gazdálkodás garantálása.

[31] Hogy az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése *e)* pontja állított sérelmét illetően fennáll-e alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés, az Alkotmánybíróság abból indult ki,

hogy az önkormányzatok közfeladatot látnak el, az államháztartás részeit képezik, ezért az önkormányzatok pénze, vagyona közpénz, bevételei államháztartási bevételek, kiadásai államháztartási kiadások. A beutalással a hitelintézeti fizetési számláról közpénz kerül az önkormányzat saját, a Kincstár által vezetett számlájára.

[32] Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés *e)* pontja nem alapvető jogot tartalmaz, abban az értelemben, ahogyan arról az Alaptörvény I. cikk (2)–(4) bekezdései szólnak.

[33] Az Alkotmánybíróság az 8/2021. (III. 2.) AB határozatban rámutatott, hogy az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése a helyi önkormányzatok szempontjából Alaptörvényben biztosított jognak minősül, de nem tekinthető alapjognak. Ennek jelentősége az, hogy korlátozásának nem az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése (szükségesség-arányosság) a mércéje.

[34] Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése a törvényhozó hatalommal szemben csak korlátozott védelemre ad lehetőséget, tekintettel arra, hogy ezek a jogok (hatáskörcsoportok) eleve törvény keretei között léteznek. Ennélfogva a törvényhozó hatalommal szemben csak azok kiüresítése lehet az alaptörvény-ellenesség mércéje {3311/2019. (XI. 21.) AB határozat, Indokolás [36]}" (3441/2022. (X. 28.) AB határozat, Indokolás [57]) A jelen indítvány ezek miatt a körülmények miatt nem vet fel új, alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést.

[35] A törvényhozás mérlegelési körébe tartozik az, hogy hogyan rendezi az államháztartás központi alrendszere és a helyi önkormányzati alrendszer viszonyát a kincstári számlavezetést illetően {3013/2026. (X. 27.) AB határozat, Indokolás [41]}.

[36] 3.3. Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott a jelen esetben, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontja szerinti feltételeknek, és nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti követelménynek. Ezért nem volt lehetőség a panasz befogadására és az érdemi vizsgálat lefolytatására. Az indítvány jellemzően általánosságban, az Áht. támadott részletszabályai és az Alaptörvényben biztosított egyes jogok állított sérelme közötti kapcsolat megfelelő bemutatása, a tágabb jogi környezet lényeges elemei mellőzése mellett hivatkozott alaptörvény-ellenességre.

[37] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, visszautasította.

Budapest, 2026. november 24.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró